

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 10 вересня 1987 року

№ 109 (3928).

Ціна 2 коп.

ПОВІРИТИ У СЕБЕ

Інструктор Гайворонського райкому комсомолу Олександр Шаповал розмірковував у голос:

— Район чималий, а от молодих тваринників — мало. Усього двадцять двоє...

У розмову втрутився Володимир Лихенко, секретар комітету комсомолу колгоспу імені Ілліча:

— Що тут говорити. Ідемо до нас, в село Таужне. На другій фермі побільшало молоді. Там комсомольсько-молодіжний ще з 1984 року. Ндавно ледве не розпався...

Таужне — село велике. Будинки — нові, добротні. Заможно живуть колгоспники. Споруджують батьки дітям нові оселі: жити, трудитися на рідній землі. А лишайються одиниці. Ось і нинішнього року після школи не так багато пішло в господарство. В основному подалися в район, розтіхалися по містах.

— Не затримуються в Таужному мої ровесники, — ділиться думками Олена Ткачка. — Торік і я закінчила школу, зараз у районі навчаюся на про-

давні. Напевно, повернуся в село, хоча...

Саме влітку до сіл вертечками тягнулися приїжджі. На жаль — гості. Це — діти колгоспників, які навідується до батьків у період відпусток, на канікули. Подивляться на умови праці, на те, що ніде відпочити — і поїдуть. Одні — надовго, інші — назавжди. Через оте горезвісне — відпочинок — ніде дітися. Не подумали раніше тут, а варто готувати все зимою. Літом же добрий господар готує сани, а зимою — віз...

Зустріли пастухів, які збиралися гнати корів на доїння. Одна з дівчат підійшла до нас:

— Розкажи нам, Наталю, як працюється вашому КМК, — попросив Олександр.

— Що тут розповідати, — зніялася І. Котюжанська. — В усіх отакі руки...

Я бачив долоні дівчини. Поверхні від праці, міцні, загорілі. Ними Наталя в минулому році надоїла 3158 кілограмів молока від кожної корови. Зізналася — болять. Все ж вручну.

НА ФЕРМАХ — МОЛОДІ ГОСПОДАРИ

На фермі зрозумів, чому ради доярок так погано поповнюються молодими трудівниками. Доїльних апаратів нема. Кажуть, старші тваринниці ще десь на початку сімдесятих років намагалися їх застосувати, але порода корів не дозволяє.

Ферма № 2 колгоспу імені Ілліча — не велика і не мала. Доярок тут — п'ятнадцять. Після комсомольських зборів, які відбулися в середині серпня затвердили рішення вже про оновлений комсомольсько-молодіжний колектив. Тепер до нього входять, крім Н. Котюжанської, Ганна Павленко, Валентина Козарчук, Марія Клішевська, Ганна Міняйло (доярки) і Наталя Ткачук — телятниці. На тих же зборах говорили про виконання плану, соціалістичних змагань. Бо на сьогодні показники не такі вже й відрадні.

Після літнього періоду, йдучи назустріч комсомольцям, керівництво колгоспу виділять їм окремі приміщення. Всі проблеми, як зауважив О. Шаповал, вирішуватимуть самі, спираючись на власний досвід.

Досвід у молоді є. Н. Котюжанська, скажімо, трудиться вже сім років. Молодим колегам допомагає не лише словом, порадою, а й практично: часто показує, як треба доглядати

корів, розкриває секрети доїння.

Першість у соціалістичному змаганні зараз утримує Ганна Павленко. За сім місяців надоїла на корову по 1881 кілограму.

— Це ще лише початок. Як виділять нас в окрему ланку, тоді покажемо, що можуть молоді руки плюс ентузіазм, — зазначають в один голос комсомолки.

...Повірте, купляючи в містах молочні продукти, згадую оті патружені руки Наталі Котюжанської, її подруг. Згадую й інше — світлі дівочі посмішки операторів машинного доїння інших господарств. Можливо, все впливається дійсно — в породу корів. Не буду судити, бо не спеціаліст. Але дуже хочеться побачити оті доїльні апарати на фермах. А дівчата, члени КМК, з якими я розмовляв, заявили:

— Ми б спробували роздоювати первісток доїльними апаратами. Інші ж доять, чим ми гірші?

Подумалося: звичайно, не гірші. Он як завзято працюють. І хтозна, чи все впливається в ту причину, яка примусила відмовитися від доїльних апаратів ще в сімдесятих роках — в породу корів...

Ю. ЯРОВИЙ,
спецкор «Молодого комуніста».
Колгосп імені Ілліча
Гайворонського району.

У Тані цінава професія. Вона — машиніст мостового крана ковальсько-пресового цеху Олександрійського рудоремонтного заводу. Комсомольці цеху обрали Т. Чернову своїм номсоргом. Її поважають за відповідальне ставлення до роботи, чуйний характер. Тому й виявили велику довіру — недавно дівчину обрали депутатом Олександрійської міської Ради народних депутатів.

Фото Р. ГРАНОВСЬКОГО.

Жарко — від роботи

Леонід Колесник із колгоспу імені Ленінського комсомолу не відчуває осінньої прохолоди. Йому, переможцю соціалістичного змагання серед молодих механізаторів господарства по заготівлі кукурудзи на силос, так само жарко, як у літні дні. На комбайні КС-2,6 Леонід з площі сто п'ятдесят гектарів скосив 37313 центнерів зеленої маси. Та виробничник не зупиняє свого комбайна: силосні споруди ще не повністю заповнені в господарстві.

Два комсомольські екіпажі комбайнерів, які заготовляють зелену масу, створено в колгоспі імені Калініна. Показники в Олександра Салінова, Станіслава Кармана і Олександра Великого, Володимира Лаголяка майже однакові. Трохи більше ніж за десять днів на комбайнах КСК-100 перша молодіжна ланка скосила з площі 187 гектарів 2418 тонн кукурудзи. Суперники по соціалістичному змаганню вирвалися вперед: з площі 173 гектари скосили 2471 тонну. Та не в цьому, а в іншому справа — змагання допомагає збільшувати темп. А зна-

чить, і вчасно впоратися з заготівлею кормів.

О. РОМАНЕНКО,
заступник завіска по сільському господарству Новоукраїнського райкому комсомолу.

Допомагають учні

Разом з початком навчального року для учнів ветеринарного технікуму, а також шкіл самої Компаніївки і району п'ята трудова чверть продовжується на полях господарств.

Так, у колгоспах імені Леніна та Урицького майбутні ветфельдшери зби-

рають огірки, помідори. Цю ж саму роботу виконують старшокласники Першотравенської десятирічки, котрі допомагають хліборобам виконувати план по продажу державі овочів.

М. ЖУЧЕНКО.
Компаніївський район.

«Над рікою, в затінку дерев»

У газетній публікації під такою назвою («МК» від 11 липня 1987 р.) говорилося про занедбаність місць відпочинку в селищі Петровому. Відповідь на виступ

газети надіслав перший секретар Петрівського РК ЛКСМУ М. Платошин:

«Комсомольці відремонтували гоїдалки, заасфальтували доріжки, обладнали

найпростіші спортивні знаряддя в парку. Разом із райвідділом культури встановлено дитячі атракціони (2 каруселі та оглядове колесо).

У кінці липня в райцентрі відкрилося дитяче кафе «Казка», в якому постійно є в продажу морозиво, соки».

Хліб з комсомольського поля

Екзамен на майстерність і мужність склали молоді хлібороби колгоспу «Нове життя» Золочівського району Львівської області. Вступивши в боротьбу з негодою, вони врятували врожайний урожай і організовано прове-

ли жнива. За традицією збирання почалося з поля, названого на честь комсомольців села Трудовач, які загинули від рук українських буржуазних націоналістів у 1947 році.

Уже четверте десятиріччя «Комсомольським по-

лем» називають жителі Трудовача масив, де проклала першу колгоспну борозну молодь, яка будувала нове життя. Щедро родить ця нива: врожайність зернових одна з найвищих у районі — більш як 62 центнери з гектара. Тут пробує молодь свої сили, оволодіваючи хліборобськими професіями.

Цього року хліба вдалося тут на славу, але тільки-но комсомольсько-мо-

лодіжний екіпаж Богдана Певзуна та Богдана Мельника скосив перші валки, як на поле обрушилася злива. За добу — півмісячна норма опадів.

На виручку товаришам поспішили юнаки й дівчата всього села. Бригади косарів уклали мокрі стебла у валки. Врожай було врятовано весь, до єдиного колоса.

Г. НЕКРАСОВА.

Ласкаво просимо, другарі!

«Низький уклін вам, дорогі гості! Там, де наша область межує з Черкаською, позачора 8 вересня, зустрілись представники міст-побратимів — Толбухіна і Кіровограда. Традиційні хліб-сіль, дружні потиски рук, вітання... Чергова щорічна зустріч. Сімнадцята. Черговий крок на шляху обміну досвідом, чергова яскрава сторінка в літопис неухитної дружби болгарського і радянського народів, міст-побратимів...

Представники офіційної делегації секретар Толбухівського окружного ДКСМ Стефан Митов, завсектором сільського господарства окружного комсомолу Недялко Петров, науковий співробітник Інституту пшениці і сої

бітнік Інституту пшениці і сої Стефан Митов, завсектором сільського господарства окружного комсомолу Недялко Петров, науковий співробітник Інституту пшениці і сої бітнік Інституту пшениці і сої

бітнік Інституту пшениці і сої бітнік Інституту пшениці і сої

будову, соціалістичну, бригадний і сімейний підряд, урожайність сільгоспкультур, використання техніки... І тут же розповідали, як проблеми з цих питань вирішувалися в Толбухівському окрузі...

Учора згідно програми перебування болгарських друзів почалася робота спеціалізованих секцій «Рослинництво» (колгосп імені Ленінського комсомолу Новоукраїнського району), «Тваринництво» (колгосп «Україна» та науково-дослідне об'єднання «Еліта» Кіровоградського району). Молоді болгарські спеціалісти побували в селі Федорівці Кіровоградського району, відвідали місцеву середню школу.

А сьогодні почало свою роботу XVII засідання міжнародного клубу молодих механізаторів «Кіровоград — Толбухіна» (матеріали, присвячені цій події, читайте на 2-й стор.).

Двотомник документів XX з'їзду ВЛКСМ. Матеріали XX з'їзду ВЛКСМ

Вийшов у світ стенографічний звіт XX з'їзду ВЛКСМ.

У двотомник увійшли виступи на з'їзді Генерального секретаря ЦК КПРС М. С. Горбачова «Молодь — творча сила революційного сновлення», звітна доповідь ЦК ВЛКСМ, виступи делегатів і гостей

з'їзду. Статут Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді з прийняттям резолюції XX з'їзду ВЛКСМ, інші його матеріали і документи. Збірник випущений видавництвом «Молодая гвардія».

(ТАРС).

Сійся—родися, наша ниво дружби!

ЕКСКУРС В ІСТОРІЮ

Міжнародний клуб молодих механізаторів «Кіровоград — Толбукін» за сімнадцять років свого існування став одним з найяскравіших прикладів міцної дружби і ділового співробітництва між комсомольськими організаціями Толбукінського округу та Кіровоградської області.

Цей перший у країні інтернаціональний клуб подібного роду засновано в 1970 році спільним рішенням бюро Кіровоградського обкому ЛКСМ України і бюро Толбукінського округу ДКСМ. Тоді й започаткувала своє існування нова форма більш активної діяльності по зміцненню інтернаціональних зв'язків між областю і округом, молоддю двох братніх країн. Сімнадцять років, за цей час клуб чисельно зріс, організаційно зміцнів, став бойовим організатором соціалістичного змагання, всебічно сприяє впровадженню передового досвіду комсомольсько-молодіжних колективів.

Попервах члени клубу нараховували близько 40 механізаторських КМК, а нині їх вже понад 100. Раз на п'ять років при проведенні ювілейних засідань: рада міжнародного клубу обговорює кандидатуру його почесного голови. Незмінним почесним головою ради обирається давній Герой Соціалістичної Праці, член Президії Верховної Ради СРСР прославлений хлібороб Кіровоградщини О. В. Гіталов.

ЗІ СТАТУТУ КЛУБУ

ЗАГАЛЬНЕ ПОЛОЖЕННЯ

Створення клубу молодих механізаторів сприяє дальшому розвитку і зміцненню на основі принципів соціалістичного інтернаціоналізму братньої дружби і всебічного співробітництва між комсомольськими організаціями Кіровоградської області і Толбукінського округу.

НАПРЯМ РОБОТИ КЛУБУ

Сприяти встановленню і зміцненню інтернаціональних зв'язків між радянською і болгарською молоддю, радянським і болгарським народами, відігравати активну роль у формуванні особи молодого будівника розвинутого соціалістичного суспільства, формування особи будівника комунізму.

ОТЖЕ,

СІМНАДЦЯТЕ

Засідання клубу молодих механізаторів «Кіровоград — Толбукін» сьогодні розпочало свою роботу. На порядку денний виставлено такі питання:

1. Про шляхи удосконалення діяльності комітетів комсомолу з питань підвищення ефективності роботи молодіжних колективів в умовах перебудови управління економікою.

2. Про перспективи розвитку соціалістичного змагання серед молоді АПК у світлі рішень XX з'їзду ВЛКСМ і XV з'їзду ДКСМ.

Планується розширити традиційну форму засідання: очікується предметна і ґрунтовна розмова в рамках круглого столу з участю керівників та спеціалістів сільськогосподарського виробництва Толбукінського округу та Кіровоградської області. Мова йтиме про впровадження індустріальних технологій, розповсюдження передового досвіду, підвищення ефективності використання техніки.

помагали родичі. Робота була організована так: три чоловіки із спеціалізованої виробничої групи працювали на комбайнах, один — перевозив трактором зерно. Двоє пресували солому рулон-пресом.

Навантаження на комбайн у комплексній бригаді вийшло 145 гектарів (6350 центнерів), а в спеціалізованій виробничій групі — 233 гектара (10550 центнерів). І хоча у помічників членів групи не вистачало досвіду, вони справлялися практично, як і комплексна бригада — спресували 770 тонн соломи.

Спеціалізовані виробничі групи можуть зайняти підходяще місце у внутрібригадній організації праці нашої комплексної виробничої бригади. І не тільки.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Цього року А. Ілієв знову у складі болгарської делегації. Два роки діяльності спеціалізованої виробничої групи — це вже досвід! І Ангел, безперечно, поділиться ним на цьогорічному засіданні.

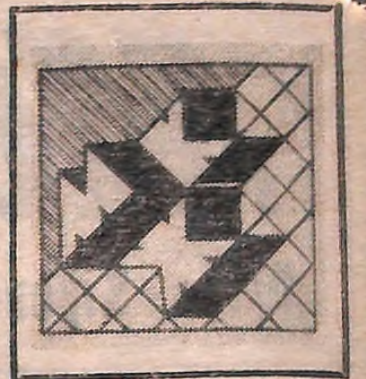
лентивах аграрно-промислових комплексів Тошева, Шабла, Наварин...
(«МОЛОДИЙ КОМУНАР» ВІД 9 ВЕРЕСНЯ 1976 Р.)

...Чим збагатилася нас остання зустріч у міжнародному молодіжному клубі? Цвітання Георгієва, секретар комсомольської організації КМБПВ (м. Балчик):
— Я ще більше подружилися з радянськими ровесниками. У нас спільні ідеали, інтереси, турботи. І це окрилює, вселяє впевненість у майбутньому.

Минала Чернега, механізатор колгоспу імені Жданова Новоархангельського району:

— Мене підкорили щирість болгарських хлопців та дівчат, їхня прагнення зміцнювати дружні зв'язки з нами. Мене радує працелюбність молоді братньої країни, її господарське ставлення до справ...
(«МОЛОДИЙ КОМУНАР» ВІД 20 ЛИСТОПАДА 1984 Р.)

Кегельбан, локальний телецентр і ...квартира

Перед мною чисто віддрукований текст пісні. Вона написана зовсім недавно. І вперше прозвучить, коли комсомольці члени Кіровоградського МЖК-1 закладатимуть першу панель свого першого 108-квартирного будинку. У лютому - березні наступного року його треба здати. Дуже хочеться, щоб саме так і було, і ця перша, урочисто закладена панель, не стала просто символічною.

Молодіжні житлові комплекси у нашому місті роблять лише перші кроки. Планується створити їх кілька. Але поки що головна наша турбота — МЖК-1. Яким він буде?

Уявіть собі незвичайний, цікаво оформлений квартал, де житимуть п'ять-шість тисяч молодих мешканців. Обов'язково діятиме вечірній дитсадок. Там молоді сім'ї зможуть залишити своїх дітей, коли поїдуть відвідати театр чи кіно. Мірємо ми про експериментальну школу. Це буде комплекс — дитсадок, середня школа, ПТУ. Випускники матимуть середню й спеціальну технічну освіту. При школі функціонуватимуть цікаві секції, гуртки.

Найоригінальнішою будовою, мабуть, стане приміщення молодіжного центру. Він повинен перетворитися у справжній центр відпочинку молоді всього міста. Бібліотека, відеотека, сауна, кегельбан, локальний телецентр — ось наповнений перелік того, що чекає відвідувачів майбутнього молодіжного центру.

Колектив (це буде саме мешканці будинку), який житиме у нашому першому МЖК, закладемо догадки з розташуваннями недалекі колгоспами про виконання якихось робіт. А господарства, у свою чергу, забезпечуватимуть продуктами їдальню, дитсадок, експериментальну школу, стіл замовлень. У їдальні страви будуть коштувати вдвічі дешевше, ніж звичайно. Стіл замовлень доставлятиме наперед замовлені продукти додому, а акуратній, красивій улагоді.

Але це поки що лише плани. Чекати їх реального здійснення можна лише років через п'ять.

Для цього доведеться вирішувати безліч складних проблем. Є вони й сьогодні.

Найперша — про виділення земельної площі. Квартал, де розміститься наш МЖК — на території другої черги 102-го мікрорайону. Вже півтора року ведуться розмови, щоб нарешті виділити нам цю площу, але справа й досі на місці. Недавно, правда, перший заступник голови міськвиконкому В. О. Ткаченко пообіцяв, що двадцять шоста позидія мікрорайону належить нам. Це (будинок № 26 і прибудова № 26а) — ніби один бік воріт до нашого комплексу. Інший — паралельний будинок № 27 і № 27а. Хочеться, щоб їх оформлення мало свій стиль і одразу було зрозуміло — тут в'їзд до МЖК.

Але все ж питання з основною земельною площею досі не вирішено. А це означає, що ми не можемо зробити проект за будови, що в свою чергу, позбавляє нас можливості зареєструватися у ЦК ВЛКСМ. Така ж реєстрація, тобто надання комплексу офіційного статусу, передбачена постановою Ради Міністрів СРСР.

Понад сто чоловік, членів молодіжно-житлового комплексу із підприємств — пайовиків, працюють зараз на Кіровоград-

ському домобудівельному комбінаті. Після робочої зміни хлопці йшли до котлована свого будинку — готувати фронт робіт для монтажу. Кілька чоловік з бригади трудитимуться постійно на спорудженні першого будинку комплексу. Інші ж комсомольці бригади зобов'язалися виконувати план без них. Керівництво ДБК не підтримало таку ідею.

Ми хочемо, щоб наші будинки і зовні, і всередині мали ошатний вигляд. У кімнатах повинні бути гарні шпалери смаком підібраних кольорів, на кухнях і у ванних — якісно викладена красива плитка, інше. Завернувшись з цим проханням до керівництва ДБК, але відповіді поки що не одержали.

Отже, пісня до свята урочистого закладання першої панелі вже написана. Сподіваємось, що для наших поетів і музикантів це не остання можливість проявити себе. На святі задані міського молодіжно-житлового комплексу теж потрібні будуть нові пісні.

І. РУБАН,

голова організаційно-виконавчого комітету Кіровоградського МЖК.

Висловити свої думки з приводу проблем емжековців ми попросили начальника управління капітального будівництва міськвиконкому Л. Г. КОШОВОГО.

— З першого червня цього року домобудівельний комбінат перейшов на колективний підряд. Тож просто необхідно, щоб всі робітники працювали за графіком поточного будівництва. На мою думку, в бригаді немає жодного зайвого. Не працюватиме хоча б один — викликають труднощі. А розмова про кількох взагалі нездійсненна. Забрати їх з бригади — значить полатати язсь технологічний процес.

Щодо внутрішнього поліпшення опорядження, то це цілком можливо. В нас уже є такий досвід. 32-квартирний будинок по вулиці Паркової здано цього року домобудівельним комбінатом. Воно робиться за рахунок квартирнаймача. Але шпалери, плитка, паркет повинні бути замовлені заздалегідь домобудівельним комбінатом через постачальні організації або торгівлю.

Із зовнішнім опорядженням справа складніша. Кожна будова має свій архітектурний паспорт і всі роботи виконуються тільки за ним. Коли проектується мікрорайон МЖК ще не існував, тож ніяких додаткових деталей зовнішнього опорядження не передбачено.

Як бачимо, проблем у Кіровоградському МЖК чимало. Хотілося, щоб до цієї розмови підключилися самі члени молодіжно-житлового комплексу, керівники, всі, кому небайдужа ця справа.

АНКЕТА

Незабаром в обкомі ЛКСМ України відбудеться нарада організаторів МЖК, представників партійних, радянських, комсомольських органів області.

Представники оргкомітетів, ініціативних груп, будівельних бригад МЖК, а також всі бажаючі можуть поставити запитання, що стосуються будівництва комплексу у містах області, одержати консультацію з приводу організації МЖК, заповнивши анкету.

Відповіді просимо надсилати на адресу: м. Кіровоград, вул. К. Маркса, 41, обком ЛКСМУ, відділ робітничої і сільської молоді, або на адресу редакції. Чекаємо ваших конкретних пропозицій, корисних порад, цікавих запитань.

МОЛОДІЖНІ ЖИТЛОВІ КОМПЛЕКСИ — ІНІЦІАТИВА І КОНКРЕТНА СПРАВА КОМСОМОЛУ

Прізвище, ім'я, по-батькові (заповнюється при бажанні)

Ваше запитання до учасників наради

Де і ким працюєте

До кого особисто ви хотіли б звернутися

Які проблеми стоять перед вашою організацією по будівництву МЖК

Ваша пропозиція по розвитку будівництва МЖК у містах області

До кого звертались за вирішенням цих питань

Ваша думка про МЖК взагалі

ХРОНІКА

репортажів з минулих засідань

...Тодор Петров цікавиться організацією змагання серед молоді в бригаді Василя Лузанівського. Підшунуючи потрібні слова, щось розповідають нашим хлопцям Петр Стоянов, Атанас Ніколов:

— Яні сорти шпеліці у нас дають найвищі врожай?

— Раніше писали єдиний сорт — «Русалка». Зирка його знімали всього на 10 процентів площі. В основному ж сіємо «Каліва», «Анжур»...

І знову засідання...
(«МОЛОДИЙ КОМУНАР» ВІД 15 ВЕРЕСНЯ 1973 Р.)

Наша делегація познайомилася з роботою і життям молодих механізаторів Добруджі, вивчала досвід окремих колективів. Побували ми в молодіжних ко-

УЖЕ БУЛИ В СЕВАСТОПОЛІ...

Великим феєрверком завершився святковий концерт «Людина йде за сонцем» для учасників і гостей IX Всесоюзного піонерського зльоту, що проходив у піонерській республіці «Артек». На концерті виступив лауреат премії Ленінського комсомолу вокальний дитячий хореографічний ансамбль «Пролісок» обласного Палацу піонерів і школярів імені В. І. Леніна. Разом з «Проліском» у концерті брали участь провідні дитячі колективи країни з Клайпеди, Риги, Києва, Воронежа, Тбілісі а також майстри мистецтва СРСР. Їх заслужена артистка РРФСР Л. Сенчина, І. Складар, клоун-мім В. Полунін, група Стаса Наміна та багато інших.

Нині танцюристи «Пролісок» відпочивають в «Артеку». Вони вже побували на екскурсії у місті-герої Севастополі, виступили з концертами у піонерських дружинах табору, готуються до нових концертів у Ялті, Гурзуфі, у здравницях сонячного берега Криму.

Наш кор.

«Запам'ятаймо вашу доброзичливість»

Центральному лекторії обласної організації товариства «Знання» відбувся вечір радянсько-в'єтнамської дружби, присвячений 42-й річниці заснування Соціалістичної Республіки В'єтнам.

Увечері взяли участь в'єтнамські слухачі курсів перепідготовки Кіровоградського вищого льотно-го училища цивільної авіації, представники трудящих міст, а також студенти з нашої країни: Кампучії, Лаосу.

Урочисті збори відкрив заступник голови міськвиконкому В. М. Суворов. Із доповіддю про сучасне становище у В'єтнамі, про заходи, прийняті В'єтнамським КПВ для подолання труднощів в економічній країні, виступив голова міського товариства радянсько-в'єтнамської дружби, доцент Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування Б. Я. Пихтіч.

Гостей вечора вітали слюсар-наладчик заводу радіовиробів Л. М. Завражний, викладач технікуму радянської торгівлі Г. К. Чернов, студент КІСМУ громадянин Народної Республіки Кампучії Кхіеу Чан.

Від імені в'єтнамських спеціалістів Чан Ван В'єт подякував усім присутнім за поодороження і сказав, що роки навчання у Радянському Союзі, доброзичливість радянських людей запам'ятаються йому та його товаришам назавжди.

На зустрічі був зачитаний і схвалений текст вітального листа, якого від імені жителів міста було направлено в Ханой на адресу центрального управління товариства в'єтнам-радянської дружби.

С. ГАВРИЛОВ, заступник декана по роботі з іноземцями Кіровоградського вищого льотно-го училища цивільної авіації.

У нас в гостях — журнал «Ранок»

Сьогодні в гостях у читачів нашої газети — молодіжний журнал «Ранок». Це видання широко висвітлює на своїх сторінках актуальні проблеми молодіжного життя, роботи комсомольських організацій, розвитку літератури і мистецтва, культурного дозвілля, спорту.

У планах журналу наступного року — цікаві і гострі дискусії з найактуальніших питань, бесіди із знатними

людьми, діячами культури, роздуми на морально-етичні теми, публікації з проблем молоді сім'ї. Спеціальний цикл матеріалів буде адресовано тим, хто захоплюється сучасною музикою, любить естраду.

Журнал широко представить читачам творчість молодих літераторів, художників, композиторів нашої республіки, а також сучасних зарубіжних авторів.

НА СТИНАХ під'їзду одного із старих будинків на бульварі Софії Перовської в Ленінграді часто з'являються такі написи: «Спасибі тобі, Боб», «Ми любимо тебе, Боб». Увечері двірник ретельно їх витирає, але на ранок вони з'являються знову... Адресовано ці анонімні «свідчення» популярному гітаристові і співаку, керівникові ансамблю «Акваріум» Борису Гребенщикову, який мешкає тут на останньому поверсі.

Привітний господар типової ленінградської комуналки досім не схожий на відомого рок-зірку.

— Борисе, нині багато говориться про рок-музику. Твоє особисте ставлення до цього жанру, його місця в сучасній музичній культурі взагалі?

— Безперечно, рок-музика вже зайняла належне їй місце. У неї багато прихильників. Останніми роками цей жанр стрімко розвивається. Ми вже маємо вітчизняну рок-культуру, яка, до речі, суттєво відрізняється від західної.

— Чим саме?

— Насамперед відмінним національно забарвленим музичним структурами. Крайні композитори і виконавці говорять із слухачами про наболіле, що хвилює дуже багатьох. А відповідь

Керівник рок-групи «Акваріум»
Борис ГРЕБЕНЩИКОВ:

«ЗАЛИШАЮСЬ ОПТИМІСТОМ»

на лексика текстів накладає відбиток і на музичний тон, розмір.

— Що вважаєш найголовнішим у своїй творчості?

— Якщо коротко — своїми піснями приносити радість людям. Хоча прекрасно розумію: поняття радості, щастя, любові дуже широкі і в кожному свої. Намагаємось відчувати взаємозв'язок людини з природою. Тривалий час прихилився до думки, що людина повинна підкорити природу. Наслідки такої пропаганди нині у всіх

на виду. Потрібно вчитися жити у всього сущого, що оточує нас, «природності» і «людяності» — дуже близькі поняття.

— Інколи можна почути: пісні Гребенщикова зарозумілі, песимістичні...

— Був і залишаюсь оптимістом. Стосовно зарозумілості: на жаль, багато хто звик сирійматися мистецтвом як розвагою. Ми ж своїми піснями намагаємось спонукати молодих слухачів до роздумів, до творчості. Тому складні асоціативно-проблемні речі ми свідомо не «осушимо» до посередньо-спокійного ріння. Пісня — не твар. Співаючи треба

те, що відчуваєш, що посправжньому хвилює.

— Борисе, що в твоїх піснях народжується раніше — музика чи слова?

— Музика не народжується. Вона є. Всюди. Її тільки треба вміти почути. Тексти ж з'являються у вигляді однієї фрази або навіть у формі одного-двох слів. Потім текст: «шукать своей музыки». І знаходиться...

— Звідки у твоїх творах така конкретна соціальність? До того ж, як на мене, чимало пісень сиріймаються майже як автобіографічні...

— Справді, досить часто героями моїх творів є конкретні люди або ситуації. Мені довелося в силу різних обставин чимало побачити в житті, причому в різних середовищах: працював і дворником, і сторожем, і робітником на лісопосадках... Річ у тім, що музикант-аматор, який серйозно займається творчістю, мусять багато працювати над собою, інакше він ніколи не досягне майстерності. Все це вимагає вільного часу, от і доводиться «балансувати» на службових сходинах. Це дало мені багатоглибий життєвий матеріал. Звідси й мої пісні — і «Сторож Сергеев», «Іванов», «Інженер», і «Хлопчик-граф». Не

даремно чимало наших творів містять гострий соціальний контекст. Ми росли і мужили у дуже складні часи, про що зараз говориться відверто. Слово «рок» виокремлювалося із повсякдення, як і багато чого іншого. Ми боролися за «виживання» епохою мовою, гумором, абсурдом, сатирою, навіть самоіронією. Сьогодні багато що змінилося, змінюються і наші пісні...

— Що ж являє собою нинішній «Акваріум»?

— Як і раніше, це товариство друзів-однодумців. Любительський статус групи змінився на професійний, що накладає і підвищені вимоги. Нині фірма «Мелодія» готує до випуску другий наш альбом. Як завжди — досить напружена концертна діяльність, яку додали складніше поєднувати з роботою у студії. Одне слово, звичайна творча «крутість» чимось не задоволена, кудись поспішаємо, чогось шукаємо. Але це наша доля, і ми не хотіли б міняти її на іншу...

Він інтерв'ю
Олександр ЄВТУШЕНКО.

ОЛЕНА ІВАНІВНА почувалася найщасливішою у світі. Вона чекала доньку Оксану та її нареченого Володю ще жодного разу не бачила, але за останні два роки в Оксаниних листах тільки і йшлося про те, який у неї коханий — чуйний, ввічливий, красивий, розумний...

Особисте життя в Олені Іванівні свого часу не складалося, отже, сповна віддала себе вихованню Оксани. І та росла на радість їй — чемною, доброю, щирою. На «відмінно» закінчила школу, з відзнакою — університет.

І ось дочка їде додому з нареченим...

Спочатку Володимир здався Олені Іванівні нещирим. Та перші враження розвіялися, коли почула сумну розповідь про те, як десятирічний хлопчиком він поховав батька та матір, став годувальником для трьох молодших сестрич, і нині допомагає їм у всьому.

Пройнялася до майбутнього зятя жалем і вже уявляла знайомство з його молодшими сестрами, навіть подумки відправляла їм пакунок з подарунками. І повірила у щастя доньки і раділа, міркуючи, як краще справити весілля.

— Весілля не буде, — ніби прочитав її думки Володимир. — Ми з Оксаною так вирішили. Були б у мене батьки, допомогли б. А так — нічого нам веселитися на твої гроші.

— Але ж же! — спробувала заперечити. — Єдина донька...

— Може й справді, хоча б незвичайну гостину?

Тільки для родичи та найближчих друзів, — казала вже Оксана. — Такий день лиш раз у житті буває.

Та майбутній зять наполягав:

— Ніякого весілля. Гроші нам зараз, правда, знадобилися б. Підшукав не-

«Тимчасова» дружина

ІСТОРІЯ, ВИХОПЛЕНА З ЖИТТЯ, КОМУСЬ ЗДАСТЬСЯ НЕПРИРОДНОЮ, НЕСПОДІВАНОЮ, А ХТОСЬ, МОЖЕ, ВПІЗНАЄ ТУТ СЕБЕ...

погану квартиру, просив завадатко за кілька місяців наперед. А що у профкомі обіцяли на літо дві путівки в будинок відпочинку — теж сотня-друга не завадила б. Ну, і самі розумієте, всілякі там побутові дрібниці. Одне слово, якщо маєте з тисячу... В Олені Іванівні тисяча карбованців знайшлася. Давно складала на ошатній книжці. Нелогічно було на скромну зарплату одній ростити-зодягати доньку, та хотілося, щоб у день доньчиного весілля все було як у людей. Отож для кого заощаджувала, берегла? Для неї єдиної...

«Аби щасливі були», — думала, передаючи зятю гроші. — До швидкої зустрічі, — сказала на прощання.

Та зустріч довелося відкласти надовго...

— Сорокін у нас більше не працює. Він звільнився і переїхав у місто, де живуть батьки дружини. До речі, у Володимира радість: тиждень тому у нього народилися близнята — два сини. Уваляєте? — Не вгамовувався у тру-

бітній голос. — Тепер Володя у нас — багатодітний батько!

— Яка дружина! Як сини! Хто батько? І що це взагалі за жарт? — запитала здивована Оксана.

— Вам Сорокін потрібен? — жіночий голос став серйознішим. — То я вам і поясню...

Жахливих хвилях у своєму житті Оксана не пам'ятає. Переконує себе, що все владається, що сьогодні Володя прийде неодмінно. Та... Не прийшов. Не з'явився, хоча дочекала на призначеному місці до пізнього вечора. Все передумала. Ніч не спала, хвилювалася. А чи мала на це право? Адже чекала дитину і Володимир про це знав.

... І ось я у Сорокіна. Чоловік «двох жінок» впенено заявляє:

— Щодо тисячі карбованців, взятих в Оксаниної мамі, то — ось. — Він протягує блокнот списаний цифрами, незрозумілими позначками і, впадений у своїй правоті, пояснює: — За два роки зустрічей з Оксаною витратив 140 карбованців на перстень, подарований їй на день народження, 250 карбованців на поїздку в Прибалтику. На кіно, театри, концерти, кафе — 300 карбованців. Дитини я не хотів, але вона вперлася: «Я — твоєму дружині, маю подарувати тобі синів». От і довелося розіграти комедію з весіллям. За моїми підрахунками, витрати на Оксану склали 1100 карбованців. Бачите, я лише одібрав своє...

Ще довго говорила про те, що гроші були конче потрібні, бо дружина після народження першої дитини незабаром знову пішла у декретну відпустку, а тепер у них троє дітей. З тих тисяч купив дружині подарунок, а ще візок для близнят, пелюшки, ліжечка.

Оксана ж під час нашої зустрічі часто згадувала найпам'ятніший в її житті день. То було перше безрезія — день народження. Тоді він аперше освідчився: «Я люблю тебе, люблю...»

Ці слова хвилює радість знову і знову поверталася до неї, щемно краля серце. Навіть тепер, вже знаючи про підлий обман, просила матір не звертатися у суд, не йти до Володиної дружини.

ЛИСТ ПОКЛИКАВ У ДОРОГУ

Попри все вона його ще кохала, бажала щастя...

— Чи любив я Оксану? — механічно перепитує Володимир і здивовано знизує плечима: — Про яку любов та можна говорити? В мене сім'я. А те, що зустрічався з нею. Мене, мабуть, люди практично розуміють. Адже дружина була за кількості кілометрів, і бачився з нею рідко. Чи казав Оксані про любов? Ну, казав. Так то ж були слова під гарячу руку.

...Ми звикли відповідати за свої слова. Як правдиво вони передують вчинкам. Слова кохання — свята. Народившись у світі Діво, вони стають клятвою. Тільки були слова у вустах Оксани. Для неї живі вони й нині. За кривизнок слів Володимира — кривизна його вчинків, дружини було й тоді, коли в словах зрізав батьків, виставивши себе круглим сиротою (насправді — вони живі-здорові), і коли клявся дружині у вірності, писав їй ніжні листи і коли називав нареченою Оксану...

Він прудкий, цей облесливий сучасний Дон-Жуан. Почувши, що пахне смаленим, вже наздогнав подзвонив, повідомив:

— Знаєте, я подумав: не варто такі псувати собі й своїй сім'ї майбутнє через ту нещасну тисячу. Узав гроші у своїх батьків і вчора одіслав Оксані. Так що софість у мене чиста.

Невже «карбованцями» розплачуються за зрадчю обман?

Надія ДЕРКАЧ.

«Двадцять шостий» — щасливий

Після завершення чергового чемпіонату України з автокросу на спортивних кросових автомобілях «баггі» та повноприводних спортивних машинах, який проходив минулої неділі на Завадівській трасі, перед нами постало риторичне питання: «Футбол чи автокрос?» Воно було спричинено присутністю на змаганнях такої кількості глядачів, яку не збирала навіть кировоградська «Зірка» у свої кращі часи. Близько двадцяти п'яти тисяч болілишків, прихильників автоспорту в прямому розумінні окупували кручі, між якими знавався круговий шлях гонщиків.

Завадівська траса — особлива. Про це знають усі спортсмени, котрим доводилося стикатися з її несподіванками. А найголовніший нюанс Завадіки — покриття. Жорсткий ґрунт чергується з піщианим, що вимагає не тільки доброї фізичної підготовки спортсменів, а й техніки. Не кожному із стартуючих щастить дістатися фінішу, дехто з них змушений зустрічатися навіть не в повному технічному спорядженні. Наприклад, миколаївець Олег Петренко фінішував на... трьох колесах.

Незліченну фінальну програму відкрили гонщики першої залізничної групи на автомобілях «баггі» з двигунами повітряного охолодження об'ємом до 1200 «кубиків». Запорізький майстер спорту Андрій Карпенко не залишив шансів дніпропетровцю Олександріву Ністратову та своєму землякові Юрію Авельяні, випередивши їх на фініші.

Найбільшу увагу кировоградських болілишків викликали старті спортсменів другої залізничної групи на автомобілях із звичайними двигунами. Усім, хто хоч трохи цікавиться автоспортом, добре відоме

ім'я майстра спорту міжнародного класу із Запоріжжя Олександра Цевельова, який одного з провідних конструкторів автозаводу «Комунар». Цей гонщик неодноразово ставав переможцем всеукраїнських першостей і міжнародних змагань. Але час бере своє: колишні лідери стають ветеранами, а згодом і зовсім прощаються з великим спортом. Минулого року Цевельов останній раз вийшов на свою переможну трасу, а нині до нашого міста прибув у ролі тренера свого колишнього механіка Геннадія Воробйова — нового фаворита гонки. У Воробйова 61-й номер. Серед тих, хто складає головну конкуренцію заперіжцям, — миколаївський Володимир Строкань. У третій залізничній групі на підставах піднялися Олександр Дедов, Костянтин Котов (обидва із Запоріжжя) та Микола Мельник (збірна Полтавської області). У четвертій залізничній групі — Андрій Чорноліський (Запоріжжя), Анатолій Зернін, Юрій Лебедев (обидва з Дніпропетровська). У п'ятій — Леонід Акименко (Київ), Сергій Пале-

Перше коло вперше завершав Воробйов. Навіть кілька метрів вільної перед лідером площі для Завадіки — забагато. Але на задньому колесі заперіжця «висити» наш Марченко, якого, в свою чергу, підтримує товариш Воробйова Юрій Лисенко. Після другого кола трійка лідерів не змінилася, порушилося тільки її шквалування. Тепер лідирує Марченко.

Чотири кола, які залишилися до фінішу, стали справжнім двобоєм Марченка з Воробйовим. Олександрів, обравши вірну тактику, кілька разів на віражах майже виривався з обійми суперника і перетинав фінішну лінію зі скинутою догори рукою. Півфінал виграв!

— Валерію, коли буде найскладніше в суперечці з Воробйовим? — запитує олександрівця.

— Після третього кола. Суперник майже притиснув мене на повороті. Я

боявся, що машина підведе, але «видушав» з неї все і відірвався.

В автоспорті Валерій Марченко прийшов у двадцять сім років. П'ять сезонів чинав свого першого великого успіху — перемоги на республіканській Спартакіаді у Миколаєві 1986 року. А тиждень тому Валерій став переможцем відкритої першості Молдавії, виконавши норматив майстра спорту СРСР.

Фінал мало чим відрізнявся від попереднього заїзду. Може, став трохи більш напруженим. А перевага Марченка над Воробйовим виявилася всього на... півкорпуса автомобіля. Третє місце посів минулорічний чемпіон республіки киянин Володимир Строкань. У третій залізничній групі на підставах піднялися Олександр Дедов, Костянтин Котов (обидва із Запоріжжя) та Микола Мельник (збірна Полтавської області). У четвертій залізничній групі — Андрій Чорноліський (Запоріжжя), Анатолій Зернін, Юрій Лебедев (обидва з Дніпропетровська). У п'ятій — Леонід Акименко (Київ), Сергій Пале-

АВТОСПОРТ

шок (Ровно), Олександр Костенко (Одеса).

І ще один вид цікавих змагань побачили глядачі — першість на автомобілях 12-го класу. Тут переміг кировоградець Олександр Рудченко. Він випередив Володимира Жукова із Ровно і свого земляка Миколу Клеву. Серед збірних команд місця на підставах посіли заперіжці, одесити, і кировоградці, а в чемпіонаті колективів першість вибороли представники АвтоЗАУ «Комунар».

Старший тренер збірної республіки з автоспорту, заслужений тренер УРСР Ігор Сергійович Трофимов був настроєний оптимістично:

— Чемпіонат республіки підтвердив, що українським гонщикам до снаги боротися й за найвищі нагороди всеукраїнської першості, яка відбудеться на Завадівській трасі 4 жовтня.

Сьогодні ми нажемо: до побачення, Завадіно!», щоб через місяць знову повернутися сюди.

С. БОНДАРЄВ.

На знімку: чемпіон України Валерій Марченко. Солодкий навул після важкої гонки — несподіваний і приємний приз переможцю від товаришів по команді.

Фото І. ДЕМЧУКА.

«Новатор» — «Зірка» — 1:0

Цей матч був одностороннім принциповим для обох команд. «Зірка» перед останнім туром мала 29 очок,

а «Новатор» — 27. Але найважливішим фактором стало перебування обох команд в останній п'ятірці турнірної таблиці зони.

Усім своїм мистецтвом геній епохи Відродження Мікеланджело переніс на площу і мідь людського тіла можна висловити силу духу, постійне прагнення людини до досконалості.

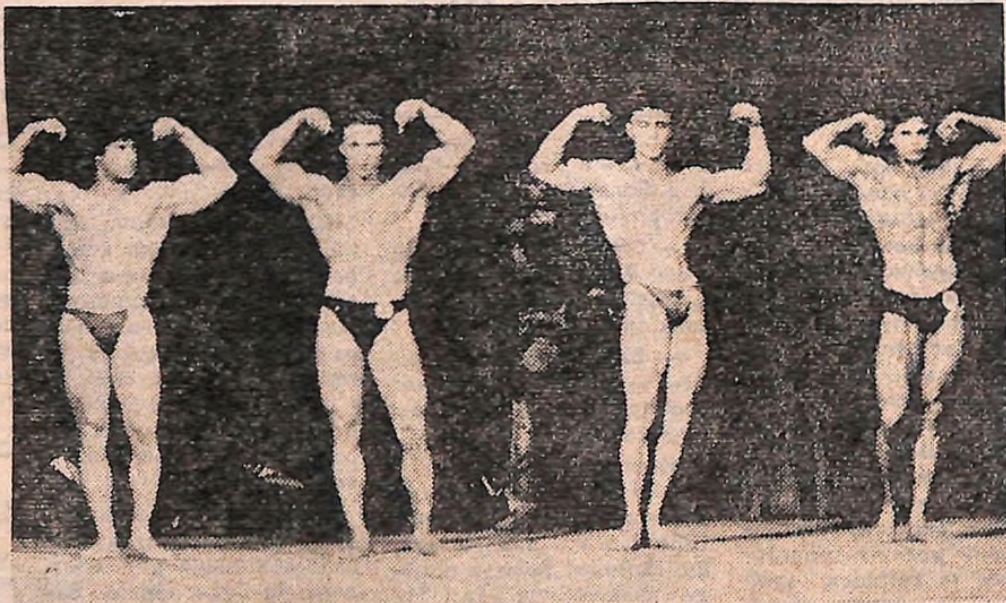
На знімку: люберецькі атлети (Масовська область) демонструють красу своїх м'язів у будинку культури.

Фото С. МЕТЕЛИЦІ та Л. ЧУЙКА. Фотохроніка ТАРС.

УВАГА!

У жовтні наша газета планує відкрити на своїх сторінках клуб «Атлет» для юнаків, які хочуть стати сильними, добре підготуватися до служби у лавах Радянської Армії.

Пишіть нам, про що б ви хотіли дізнатися у випусках «Атлет».

Тому мало хто чекав від суперників красивого гри, головним був результат... Завиши єдиний м'яч, перемогли господарі поля. Це допомогло «Новатору» обійти кировоградців. Після 41 матчу «Зірка» має 10 перемог, 9 нічиїх та 22

порази і перемістилася на 25-й рядок турнірної таблиці.

Наш кор.

НА ФУТБОЛЬНИХ ПОЛЯХ ОБЛАСТІ

З підвищеною результативністю

На минулому тижні наша газета (див. № 106 за 3 вересня ц. р.) розповідала про хід розиграння першості Кіровоградщини з футболу серед команд першої групи. Сьогодні повідомимо про змагання футбольних колективів, які складають чотири зони другої групи — найчисельнішого представника масового футболу нашої області.

Велика щільність лідерів в турнірній таблиці першої зони впливає на становище команд майже після кожного зіграного туру. Досить було команді «Металург» Кіровоградського заводоуправління першого

кола очолювала зону, втратити одне-єдине очко, і вона опинилася на третьому місці. Ії випередили команди «Динамо» та «Дозатор», які здобули важливі перемоги на старті другого кола. А ось команда «Імпульс» мобільного комбінату обласного центру, схоже, змирилася з роллю постачальника очок.

Повідомляємо результати зіграних матчів: «Динамо» — «Гірськостроитель» — 4:0, «Ятрань» — «Металург» — 1:1, «Імпульс» — «Червона зірка» — 1:2, «Будівельник» — «Дозатор» — 3:6.

Турнірна таблиця після восьмого туру має такий вигляд:

І	В	Н	П	М	О
«Дозатор»	8	4	0	23-13	12
«Динамо»	7	5	1	14-4	11
«Металург»	8	4	3	12-7	11
«Червона зірка»	8	5	0	3-19	16
«Ятрань»	8	3	2	3-23	18
«Гірськостроитель»	7	1	2	4-8	14
«Будівельник»	3	1	2	5-12	28
«Імпульс»	3	0	2	6-8	29

Різниця в кількості зіграних матчів командами другої зони пояснюється тим, що обласна федерація футболу й досі не має деяких протоколів. Дехто з арбітрів «забуває» на-

діслати їх за адресою. А після семи турів таблицю очолює гайворонський «Локомотив», який на старті другого кола зіграв унічию у Вільшанці з місцевим «Аврором» (2:2).

І	В	Н	П	М	О
7	5	2	0	13-7	12
6	3	2	1	9-7	8
5	3	1	1	14-7	7
7	2	2	3	18-13	6
5	2	0	3	12-18	4
6	1	2	3	12-14	4
6	0	1	5	9-20	1

А ось як закінчилися інші матчі зони: «Промінь» (Знам'янський район) — «Промінь» — 6:1, «Маяк» — «Алмаз» — 1:0, «Нива» — «Шахтар» — 0:0, «Старт» — «Нива» — 5:2, «Шахтар» — «Колос» — 5:2.

Становище команд в турнірній таблиці:

І	В	Н	П	М	О
12	10	1	1	45—20	21
11	6	4	1	17—9	16
12	7	1	4	48—25	15
12	7	1	4	25—27	15
11	5	2	4	16—11	12
10	4	1	5	13—16	9
12	3	3	5	18—26	9
10	3	1	6	20—29	7
12	2	2	8	17—27	6
12	2	0	10	15—44	4

У четвертій зоні впевнено провів стартові матчі другого кола онуфрівецький «Колос», який замінив до свого активу шість очок і наблизився до лідерів.

Повідомляємо результати матчів і становище команд: «Металург» (Світловодський) — «Нива» (Знам'янський район) — 4:2, «Ремонтник» (Олександрівський район) — «Зоря» (Світловодський район) — 4:1, «Ко-

лос» (Онуфріївка) — «Автомобіліст» (Олександрівський район) — 4:0, «Іскра» (Петровський район) — «Чайка» (Світловодський район) — 0:1, «Локомотив» (Знам'янський район) — «Маяк» — 6:1, «Чайка» — «Автомобіліст» — 3:1, «Колос» — «Ремонтник» — 5:2, «Зоря» — «Металург» — 1:3, «Інгулець» (Петровський район) — «Зоря» — 3:0, «Металург» — «Колос» — 2:4, «Автомобіліст» — «Іскра» — 1:1.

«Локомотив»	10	8	1	1	29-6	17
«Чайка»	11	8	1	2	24-7	17
«Колос»	12	7	2	3	35-22	16
«Металург»	12	7	2	3	26-17	16
«Нива»	10	6	3	1	28-14	15
«Інгулець»	10	4	2	4	21-16	10
«Автомобіліст»	11	4	1	6	14-24	9
«Ремонтник»	10	3	1	6	17-24	7
«Іскра»	12	1	1	10	16-33	3
«Зоря»	12	0	0	12	8-55	0

Ю. ПОВОРОЗКА,
начальник навчально-спортивного відділу
облспорткомітету.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:
316030, МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

Телефони: редактора — 2-54-26; заступника редактора — 2-53-22; відповідального секретаря — 2-55-65; відділів: комуністичного виховання — 2-59-82; комсомольського життя та економіки — 2-53-94; учнівської молоді і соціальних проблем — 2-59-82; фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок четвер, суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.